

Иоасафа. Титулът на Неофита билъ: митрополитъ Селасфорски (сега Звѣзда въ Долия Прѣспа) и Корицки. За Неофита се казва: „Изъ города Корца прибыли митрополитъ Неофитъ съ архимандритомъ Мелетиемъ, изъ Болгаріи“ (Сношенија Россіи съ Востокомъ по дѣламъ церковнымъ. Спб. 1858, т. II, стр. 51, 52).

1628—1655 г.

№ 54.

Македония.

Извѣстниятъ турски историкъ и географъ Хаджи Калфа, родомъ царигражданинъ, е писалъ своите трудове прѣзъ втората четвърть на XVII в. Той е умрѣлъ прѣзъ 1655 г. Отъ географското му съчинение „Румелия и Босна“, познато въ науката само по нѣмския прѣводъ на Хамера (Hadschi Chalfa, Rumeli und Bosna. Wien 1812), извличаме за Македония слѣднитѣ бѣлѣжки, що засъгатъ бѣлгарското население:

„Кюстендилъ... Този градъ е билъ нѣкога столица на бѣлгаритѣ. При завоеванието на тия страни прѣзъ год. 773 отъ хегира (1371—1372 год.), тогавашниятъ владѣтель на града¹⁾ се помолилъ на високата Порта да му се опрости данъка, което и било утвърдено“ (Kostendil, Giustendil . . . . Diese Stadt war ehemals ein Sitz der Bulgaren. Bei Eroberung dieser Lander i. J. 773 wandte sich der damalige Befelshaber der Stadt an die hohe Pforte, mit der Bitte, des Tributes enthoben zu zeyn, was ihm auch zugesichert ward. — Rumeil und Bosna, p. 88).

„Хрупища, до брѣга на Костурското езеро, 2 часа далечъ отъ Костуръ. Въ съсѣдство лежатъ (казитѣ) Костуръ, Билища, Населица. Жителитѣ сѫ бѣлгари“ (Horpischta, am Ufer des See von Kersje, 2 Stunden davon entfernt. Zunächts liegen: Kersje, Bilischarta, Naslidsch. Die Einwohner sind Bulgaren. — Ibidem, 98)²⁾.

¹⁾ Думата е за Константина Дѣяновъ, владѣтель на Сѣверна Македония съ столици Кюстендиль. Въ неговото княжество влизали градовете: Кюстендилъ, Кратово, Щипъ, Радовишъ, Струмица, Велесъ, Тиквешъ (Кавадарци), Дойранъ, Петричъ, Мелникъ, Дупница, Радомиръ. (Йор. Ивановъ, Сѣверна Македония, стр. 124 сл.). Константинъ, заедно съ Углеша, Вѣлкашина и Марка управлявали своя дѣлъ земя въ Македония самостойно, като отцѣпници отъ срѣбската държава. Населението въ тѣхнитѣ области бѣше бѣлгарско. Срв. още № 38, 39, 40.

²⁾ Х. Калфа дава една любопитна вѣсть за смѣсено население (мелези) въ костурските планини: „Въ планините обитава едно племе смѣсено отъ срѣби и власи“ (Die Berge werden von einer, von Serviern und Walachen gezeugten Stammie bewohnt. — Ibidem, 97).